

MARC CERÓN, PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ EMPRESA FAMILIAR LLEIDA

Històries de resiliència empresarial

Sovint, quan es parla d'una companyia de llarga trajectòria, aquesta s'associa a conceptes com l'antiguitat o la longevitat. En menys ocasions, es pensa en la capacitat d'adaptar-se a les dificultats i, encara més, l'habilitat per recuperar el seu estat inicial malgrat els sotrats que han patit. És el que es coneix com a resiliència, una paraula molt utilitzada des de fa dos anys, un període que pot resultar irrisori si mirem amb la perspectiva del temps l'evolució d'algunes de les protagonistes d'aquest article. Resseguint el 'Rànquing de les 1.000 empreses líders espanyoles de llarga trajectòria', publicat per la revista econòmica 'Economía 3', observem que és precisament la resiliència és el valor que sobresurt en totes elles.

Resistir i perdurar, passant de generació a generació, a canvis de propietat, societaris o accionaris formen part de l'ADN de les firmes amb una llarga trajectòria. Jo afegiria que també acostuma a ser un tret de les companyies familiars. Repassant la radiografia feta per 'Economía 3', comprovem que l'empresa més antiga de l'Estat és la cooperativa Casa de Ramaders de Saragossa, composta per 270 socis i dedicada a la comercialització de la carn de xai. La seva fundació data de 1218 i s'atribueix al rei Jaume I el Conqueridor. La primera companyia catalana del rànquing és Raventós Codorniu, creada a mitjans del segle XVI, que actualment disposa de 15 cellers, 3.000 hectàrees de vinya i presència a més de 50 països. Se situa al tercer lloc de la classificació. Immediatament després ens trobem la primera empresa familiar, la mítica El Lobo, coneguda pel seu famós torró, constituïda l'any 1725. En els seus gairebé 300 anys de vida, ja han passat 11 generacions per la

En el cas de l'economia de les terres de Lleida les companyies familiars som un dels actors que generem més riquesa i ocupació

d'òrgans autonòmics.

Des de la nostra perspectiva, en temps d'incertesa i esperança com els actuals, hem de ser capaços d'explotar les nostres fortaleses del moment, alhora que amb l'altre ull hem de detectar les oportunitats que encara s'han de dibuixar. No ens hem de conformar només a crear valor corporatiu, sinó que hem d'aspirar al social. Així ha de ser i serà l'empresa de present i del futur més immediat.

En l'àmbit global, hem d'evitar que sorgeixin dificultats que impedeixin la consolidació, la continuïtat i el creixement de les nostres empreses; d'aquí la nostra petició perquè no es posin traves al creixement, ni que les condicions per a això siguin pitjors que les dels nostres veïns europeus. Tal com assegura el lema de la fàbrica de paper Pere Valls, la segona empresa familiar més longeva del rànquing esmentat anteriorment, "el passat i el futur s'abracen".

firma.

EMPRESSES ENTRE 60 I 75 ANYS

Analitzant la procedència de les empreses, quatre de les 10 primeres són catalanes: Pere Valls, Raventós Codorniu, J.Vilaseca i Gomà Camps. Una dada que em sembla curiosa és que més de la meitat de les companyies té entre 60 i 75 anys de vida. Productes alimentaris, químics i plàstics, equips industrials, transports, medicaments i begudes són els sectors que encapçalen la llista. Aquestes companyies històriques, igual que la resta, van patir i encara pateixen els efectes de la pandèmia de la Covid-19. El 69% van tenir menys vendes durant l'any 2020, mentre que només

un 40% de les firmes van tancar l'exercici en positiu i amb un increment dels seus beneficis.

Llegint i revisant aquest llistat i les seves estadístiques, em venen al cap algunes de les reivindicacions que fem des de fa temps des de l'Associació Empresa Familiar de Lleida, entitat que presideixo i de la qual enguany celebrem el 20è aniversari. Les companyies que formem part de l'associació no ens cansem de reivindicar el nostre paper rellevant a l'economia del país i el nostre compromís amb la generació de riquesa, l'ocupació laboral, el territori i la sostenibilitat.

A LA CERCA DE L'ESTABILITAT

Darrerament, les nostres lluites se centren en la defensa del rè-

gim fiscal de l'empresa familiar, ja que aquest contribueix a la seva supervivència. En concret, rebutgem l'aplicació erràtica de la doctrina de tributs. Sempre hem dit que un empresari requereix un entorn estable sense l'amenaça d'un canvi de criteri constant. Per això, cal preveure aquests conflictes interpretatius dels impostos i evitar sorpreses desagradables.

En el cas concret de l'economia lleidatana, no hem de deixar de banda que les companyies familiars som un dels actors que generen més ocupació i riquesa. I com a entitat, som l'únic 'lobby' d'una empresa familiar de l'Estat espanyol que representem una província, davant de la resta d'entitats, agrupades al voltant